

Kiss László

A fotós lány

A harmadik sorban ült,
vagy a negyedikben,
nem emlékszem pontosan,
hogyan is
emlékeznék pontosan, nem
rá figyeltem,
de arra
fölfigyeltem,
hogy elhagyja a helyét,
a harmadik vagy negyedik
sorban lévő helyet.

A pódiumon beszélgetés folyt,
a színészt faggatta az újságíró,
az elválás nehézségeiről kérdezte
épp, amikor
a fotós lány,
kezében fényképezőgépével,
elindult a lépcsőn,
le a nézőtérről,
közvetlenül a pódium elé.

A kellő rákészülést követően
kettőt kattintott,
majd finom mozdulattal
a bársonyfüggöny mögé
lépett, és
eltűnt
a bársonyfüggöny mögött.

Kiss László 1976, Gyula. A Bárka folyóirat szerkesztője. Jelenleg szülővárosában, Gyulán él, az Erkel Ferenc Gimnázium magyar-történelem szakos tanára. A Körös Irodalmi Társaság tagja, szerepelt a 2009-es KörKörös antológiában, több alkalommal a *Körképben* és az *Év novelláiban*. Írásai megjelentek angol, német, olasz, román és szerb nyelven.

Nyugtalan lettem,
pedig semmi okom
nem volt
rá,
a függöny leomló
vörös oszlopai ugyanis
hullámszerűen kezdtek
a ritmusra,
a függöny és a fal
közötti
szűk helyen
egyensúlyozó
fotós lány
lépéseinek
ritmusára.

Feszülten figyeltem, vártam,
mikor bukkan fel a
a függöny,
a pódium,
a tér
eme oldalán.

Torkomban
dobogott
a szívem.

Várakozásomban
nem kellett
csalódnom.

Vannak helyzetek, amikor
az ember érzi,
az ember tudja.

A függöny
innenső oldalán,
az én térfelelmen
lépett elő,
innen vette célba

a pódiumot,
 a beszélgetőket,
 a híres színészt, aki örömmel
 tért vissza
 egykori sikerei helyszínére,
 és az újságírókat, akit a városban
 mindenki ismer,
 és akikre
 percek óta nem
 tudtam figyelni.

Féltem, hogy
 a dolgok természetének
 megfelelően
 visszatáncol, hogy
 miután ebből a sokkal
 kecsegtetőbbnek látszó
 pozícióból is
 kattint, amennyit
 jónak lát, amennyi
 a megörökítéshez
 megítélése szerint
 szükséges és elegendő,
 újból eltűnik
 a függöny mögött,
 hogy aztán
 visszaüljön a helyére,
 a harmadik vagy
 negyedik
 sorba.

Ehelyett azonban
 az történt, hogy
 fölsétált a lépcsőn, és
 helyet foglalt,
 közvetlenül
 előttem.

Lélegzetvisszafojtva ültem.

Vajon milyen
jövők lesz, milyen
jövők lehet.

Mostanában megfigyelhető,
hogy megváltoztak az
udvarlási szokások,
de szerintem
mindig is
a nők
voltak a
kezdeményezők.

Nemes Anna: Visszafordult

Minek menni

De most őszintén,
Minek menni sporteseményre, mikor
Rendezhetünk olimpiát otthon is,
Meg kell rakni téglával a vödrot, és
Mehet is a súlyemelés.
Lehet futni a garázstól a műhelyig,
Gerelyt is hajíthatunk, és
Diszkoszt is vethetünk a kertben.
Minek menni pecázni, mikor
Van otthon horgászbót,
Horgászhatunk a baromfiudvarban is,
Kukacot tűzhetünk a horogra, és
Etetni is szabad.
De most komolyan,
Minek menni csajozni, mikor
Elég leemelni a polcról
Fritz Kahntól
A szerelem iskoláját, amiben
Minden benne van, meg
Előfizettünk a Gyertyatartó Magazinra, amiben
Csodálatosan szépek a lányok.
Minek menni háborúba, mikor
Odahaza is megszállhat bennünket
Az ellenség. Szükségtelen a
Háborúskodás máshol, ha
Otthon is megoldható.
Minek menni anyyi helyre,
Minek menni bárhová.
Szerény véleményem szerint egyáltalán
Nem kell menni
Sehova.